

Dokument z posiedzenia

A9-0016/2019

7.10.2019

SPRAWOZDANIE

w sprawie polityki zatrudnienia i polityki społecznej w strefie euro
(2019/2111(INI))

Komisja Zatrudnienia i Spraw Socjalnych

Sprawozdawczynie: Yana Toom

SPIS TREŚCI

	Strona
PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO	3
INFORMACJE O PRZYJĘCIU PRZEZ KOMISJĘ PRZEDMIOTOWO WŁAŚCIWĄ	23
GŁOSOWANIE KOŃCOWE W FORMIE GŁOSOWANIA IMIENNEGO W KOMISJI PRZEDMIOTOWO WŁAŚCIWEJ	24

PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie polityki zatrudnienia i polityki społecznej w strefie euro (2019/2111(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 3 i 5 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE),
- uwzględniając art. 9, 145, 148, 149, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 158, 165, 166, 174 i 349 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
- uwzględniając porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 13 kwietnia 2016 r. zawarte między Parlamentem Europejskim, Radą Unii Europejskiej i Komisją Europejską w sprawie lepszego stanowienia prawa¹,
- uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności jej tytuł IV („Solidarność”),
- uwzględniając Konwencję ONZ o prawach osób niepełnosprawnych,
- uwzględniając cele zrównoważonego rozwoju ONZ, w szczególności cele nr 1, 3, 4, 5, 8, 10 i 13,
- uwzględniając pakiet Komisji z 2013 r. dotyczący inwestycji społecznych,
- uwzględniając sprawozdanie pięciu przewodniczących z dnia 22 czerwca 2015 r.² pt. „Dokończenie budowy europejskiej unii gospodarczej i walutowej”,
- uwzględniając zalecenie Rady z dnia 14 maja 2018 r. w sprawie polityki gospodarczej w strefie euro³,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 12 czerwca 2019 r. pt. „Pogłębienie europejskiej unii gospodarczej i walutowej: podsumowanie postępów po czterech latach od publikacji sprawozdania pięciu przewodniczących – Wkład Komisji Europejskiej w szczyt państw strefy euro w dniu 21 czerwca 2019 r.” (COM(2019)0279),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 5 czerwca 2019 r. pt. „Europejski semestr 2019: zalecenia dla poszczególnych krajów” (COM(2019)0500),
- uwzględniając wniosek Komisji z dnia 27 lutego 2019 r. dotyczący decyzji Rady w sprawie wytycznych dotyczących polityk zatrudnienia państw członkowskich (COM(2019)0151) i stanowisko Parlamentu w tej sprawie z dnia 4 kwietnia 2019 r.⁴,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 21 listopada 2018 r. pt. „Roczna analiza wzrostu gospodarczego na 2019 r. Na rzecz silniejszej Europy w obliczu niepewności

¹ Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1.

² https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/5-presidents-report_pl.pdf

³ Dz.U. C 179 z 25.5.2018, s. 1.

⁴ Teksty przyjęte, P8_TA(2019)0337.

- na świecie” (COM(2018)0770),
- uwzględniając wspólne sprawozdanie Komisji i Rady o zatrudnieniu przyjęte w dniu 15 marca 2019 r.,
 - uwzględniając zalecenie Komisji z dnia 21 listopada 2018 r. dotyczące zalecenia Rady w sprawie polityki gospodarczej w strefie euro (COM(2018)0759),
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji z dnia 21 listopada 2018 r. pt. „Sprawozdanie przedkładane w ramach mechanizmu ostrzegania na 2019 r.” (COM(2018)0758),
 - uwzględniając zalecenie Komisji z dnia 3 października 2008 r. w sprawie aktywnej integracji osób wykluczonych z rynku pracy⁵,
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 21 listopada 2018 r. pt. „Ogólna ocena projektów planów budżetowych na 2019 r.” (COM(2018)0807),
 - uwzględniając wniosek Komisji z dnia 22 listopada 2017 r. dotyczący decyzji Rady w sprawie wytycznych dotyczących polityk zatrudnienia państw członkowskich (COM(2017)0677) i stanowisko Parlamentu w tej sprawie z dnia 19 kwietnia 2018 r.⁶,
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 26 kwietnia 2017 r. pt. „Ustanowienie Europejskiego filaru praw socjalnych” (COM(2017)0250),
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 26 kwietnia 2017 r. pt. „Inicjatywa na rzecz wspierania równowagi między życiem zawodowym a prywatnym pracujących rodziców i opiekunów” (COM(2017)0252),
 - uwzględniając wniosek Komisji dotyczący zalecenia Rady z dnia 13 marca 2018 r. w sprawie dostępu pracowników oraz osób samozatrudnionych do ochrony socjalnej (COM(2018)0132),
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 5 kwietnia 2011 r. zatytułowany „Unijne ramy dotyczące krajowych strategii integracji Romów do 2020 r.” (COM(2011)0173) oraz późniejsze sprawozdania z wdrażania i oceny,
 - uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1158 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie równowagi między życiem zawodowym a prywatnym rodziców i opiekunów oraz uchylającą dyrektywę Rady 2010/18/UE⁷,
 - uwzględniając dokument roboczy służb Komisji z dnia 26 kwietnia 2017 r. pt. „Taking stock of the 2013 Recommendation on »Investing in children: breaking the cycle of disadvantage«” [Podsumowanie zalecenia z 2013 r. – Inwestowanie w dzieci: przerwanie cyklu marginalizacji] (SWD(2017)0258),
 - uwzględniając dokument Komisji pt. „Strategiczne zaangażowanie na rzecz równouprawnienia płci na lata 2016–2019”, a także europejski pakt na rzecz równości

⁵ Dz.U. L 307 z 18.11.2008, s. 11.

⁶ Teksty przyjęte, P8_TA(2018)0181.

⁷ Dz.U. L 188 z 12.7.2019, s. 79.

- płci na lata 2011–2020 i konkluzje Rady w tej sprawie z dnia 7 marca 2011 r.⁸,
- uwzględniając cele określone w 2002 r. w Barcelonie dotyczące zapewnienia do roku 2010 opieki nad dziećmi dla co najmniej 90 % dzieci w wieku od trzech lat do wieku obowiązku szkolnego oraz dla co najmniej 33 % dzieci w wieku poniżej trzech lat,
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 4 października 2016 r. pt. „Gwarancja dla młodzieży i inicjatywa na rzecz zatrudnienia ludzi młodych trzy lata później” (COM(2016)0646),
 - uwzględniając wniosek Komisji z dnia 14 września 2016 r. dotyczący rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie (UE, Euratom) nr 1311/2013 określające wieloletnie ramy finansowe na lata 2014–2020 (COM(2016)0604),
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 14 września 2016 r. pt. „Zwiększenie europejskich inwestycji na rzecz zatrudnienia i wzrostu gospodarczego: w kierunku drugiego etapu funkcjonowania Europejskiego Funduszu na rzecz Inwestycji Strategicznych i nowego Europejskiego Planu Inwestycji Zewnętrznych” (COM(2016)0581),
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 10 czerwca 2016 r. pt. „Nowy europejski program na rzecz umiejętności – wspólne działania na rzecz wzmocnienia kapitału ludzkiego, zwiększania szans na zatrudnienie i konkurencyjności” (COM(2016)0381),
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 2 czerwca 2016 r. pt. „Europejski program na rzecz gospodarki dzielenia się” (COM(2016)0356),
 - uwzględniając pakiet dotyczący gospodarki o obiegu zamkniętym (dyrektywy (UE) 2018/849⁹, 2018/850¹⁰, 2018/851¹¹ i 2018/852¹²),
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 1 czerwca 2016 r. pt. „Europa znów inwestuje – wnioski z realizacji planu inwestycyjnego dla Europy” (COM(2016)0359),
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 8 marca 2016 r. dotyczący rozpoczęcia konsultacji w sprawie europejskiego filaru praw socjalnych (COM(2016)0127) oraz załączniki do niego,
 - uwzględniając białą księgę Komisji z dnia 16 lutego 2012 r. pt. „Plan na rzecz adekwatnych, bezpiecznych i stabilnych emerytur” (COM(2012)0055),
 - uwzględniając konkluzje Rady z dnia 7 grudnia 2015 r. dotyczące propagowania gospodarki społecznej jako siły napędowej rozwoju gospodarczego i społecznego w Europie,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 marca 2019 r. w sprawie europejskiego

⁸ Dz.U. C 155 z 25.5.2011, s. 10.

⁹ Dz.U. L 150 z 14.6.2018, s. 93.

¹⁰ Dz.U. L 150 z 14.6.2018, s. 100.

¹¹ Dz.U. L 150 z 14.6.2018, s. 109.

¹² Dz.U. L 150 z 14.6.2018, s. 141.

- semestru na rzecz koordynacji polityki gospodarczej: zatrudnienie i aspekty społeczne w rocznej analizie wzrostu gospodarczego na 2019 r.¹³,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie edukacji w erze cyfrowej: wyzwania, szanse i wnioski dotyczące kształtowania polityki UE¹⁴,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 października 2018 r. w sprawie politycznych strategii społecznych i na rzecz zatrudnienia w strefie euro¹⁵,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 11 września 2018 r. w sprawie metod reintegracji pracowników na stanowiska pracy wysokiej jakości po poważnym urazie lub chorobie¹⁶,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 16 listopada 2017 r. w sprawie zwalczania nierówności jako czynnika sprzyjającego tworzeniu miejsc pracy i wzrostowi¹⁷,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 24 października 2017 r. w sprawie strategii politycznych na rzecz zagwarantowania dochodu minimalnego jako narzędzia walki z ubóstwem¹⁸,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 września 2017 r. w sprawie nowego europejskiego programu na rzecz umiejętności¹⁹,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 19 stycznia 2017 r. w sprawie europejskiego filaru praw socjalnych²⁰,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 26 maja 2016 r. w sprawie ubóstwa: perspektywa płci²¹,
 - uwzględniając swoje stanowisko z dnia 2 lutego 2016 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie utworzenia europejskiej platformy na rzecz usprawnienia współpracy w zakresie zapobiegania pracy nierejestrowanej i zniechęcania do niej²²,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie strategicznych ram UE dotyczących bezpieczeństwa i higieny pracy na lata 2014–2020²³,
 - uwzględniając inicjatywę OECD i Komisji Europejskiej „Stan zdrowia w UE”²⁴ i związane z nią sprawozdanie „Health at a glance: Europe” [Zdrowie i opieka zdrowotna

¹³ Teksty przyjęte, P8_TA(2019)0202.

¹⁴ Teksty przyjęte, P8_TA(2018)0485.

¹⁵ Teksty przyjęte, P8_TA(2018)0432.

¹⁶ Teksty przyjęte, P8_TA(2018)0325.

¹⁷ Dz.U. C 356 z 4.10.2018, s. 89.

¹⁸ Dz.U. C 346 z 27.9.2018, s. 156.

¹⁹ Dz.U. C 337 z 20.9.2018, s. 135.

²⁰ Dz.U. C 242 z 10.7.2018, s. 24.

²¹ Dz.U. C 76 z 28.2.2018, s. 93.

²² Dz.U. C 35 z 31.1.2018, s. 157.

²³ Dz.U. C 366 z 27.10.2017, s. 117.

²⁴ https://ec.europa.eu/health/state/glance_pl

w zarysie: Europa] z 2018 r.²⁵,

- uwzględniając sprawozdanie Komisji na temat adekwatności emerytur z 2018 r. dotyczące adekwatności dochodów w starszym wieku w UE obecnie i w przyszłości i opublikowane w dniu 26 kwietnia 2018 r.,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji na temat starzenia się społeczeństwa z 2018 r. dotyczące prognoz gospodarczych i budżetowych dla państw członkowskich UE (2016–2070) i opublikowane w dniu 28 maja 2018 r.,
- uwzględniając zmienioną Europejską kartę społeczną i zapoczątkowany w 2014 r. proces turyński mający na celu wzmocnienie systemu traktatów Europejskiej karty społecznej w ramach Rady Europy i jej powiązań z prawem Unii Europejskiej²⁶,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 8 marca 2011 r. w sprawie zmniejszania nierówności zdrowotnych w UE²⁷,
- uwzględniając uwagi podsumowujące Komitetu ONZ ds. Praw Osób z Niepełnosprawnościami z września 2015 r. dotyczące wstępnego sprawozdania Unii Europejskiej dla tego komitetu z czerwca 2014 r.,
- uwzględniając dyrektywę 2006/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równości szans oraz równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zatrudnienia i pracy (dyrektywa w sprawie równego traktowania)²⁸ oraz art. 14 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (1992) dotyczący zasady równości wynagrodzeń za taką samą pracę lub pracę takiej samej wartości,
- uwzględniając dokument Komisji zatytułowany „Strategiczne zaangażowanie na rzecz równouprawnienia płci na lata 2016–2019” i sformułowany w nim cel dotyczący ograniczenia zróżnicowania emerytur ze względu na płeć jako kluczowego priorytetu oraz sprawozdanie Komisji na temat adekwatności emerytur z 2018 r.,
- uwzględniając strategię UE na rzecz młodzieży na lata 2019–2027 opartą na rezolucji Rady z dnia 26 listopada 2018 r. oraz cel strategii „UE 2020” przewidujący ograniczenie odsetka przypadków przedwczesnego kończenia kształcenia i szkolenia do mniej niż 10 %,
- uwzględniając sprawozdanie specjalne Europejskiego Trybunału Obrachunkowego nr 5/2017 z kwietnia 2017 r. zatytułowane „Bezrobocie wśród młodzieży – czy polityka UE wpłynęła na zmianę sytuacji? Ocena gwarancji dla młodzieży i Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych”,
- uwzględniając sprawozdania OECD dotyczące perspektyw zatrudnienia w latach 2018 i 2019,

²⁵ https://ec.europa.eu/health/sites/health/files/state/docs/2018_healthatglance_rep_en.pdf

²⁶ <https://www.coe.int/en/web/turin-european-social-charter/turin-process>

²⁷ Dz.U. C 199E z 7.7.2012, s. 25.

²⁸ Dz.U. L 204 z 26.7.2006, s. 23.

- uwzględniając europejski akt prawny w sprawie dostępności,
 - uwzględniając zalecenie Rady z 9 kwietnia 2019 r. w sprawie polityki gospodarczej w strefie euro (2019/C 136/01),
 - uwzględniając roczny przegląd Komisji z 2019 r. dotyczący zatrudnienia i kwestii społecznych w Europie,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji z 2019 r. w sprawie ubóstwa pracujących,
 - uwzględniając zalecenie Rady z 2018 r. w sprawie dostępu pracowników oraz osób samozatrudnionych do ochrony socjalnej,
 - uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1152 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie przejrzystych i przewidywalnych warunków pracy w Unii Europejskiej²⁹,
 - uwzględniając art. 54 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych (A9-0016/2019),
- A. mając na uwadze, że w dalszym ciągu poprawiają się warunki na rynku pracy w UE, głównie dzięki temu, że sytuacja gospodarcza na świecie jest od dłuższego czasu korzystna; mając na uwadze, że wskaźnik zatrudnienia nadal wzrasta i w ostatnim kwartale 2018 r. osiągnął rekordowy poziom 73,5 %, co oznacza 240,7 mln zatrudnionych; mając na uwadze, że wskaźnik zatrudnienia w strefie euro wzrósł z 66,5 % w 2017 r. do 67,4 % w 2018 r.; mając na uwadze, że nadal występują istotne różnice między wskaźnikami zatrudnienia w poszczególnych państwach członkowskich, regionach i grupach ludności; mając na uwadze, że tempo wzrostu wskaźnika zatrudnienia uległo spowolnieniu oraz że tendencja ta będzie się prawdopodobnie utrzymywać; mając na uwadze, że przy zachowaniu takiej dynamiki w 2020 r. wskaźnik zatrudnienia wyniesie 74,3 %;
- B. mając na uwadze, że pilnego rozwiązania wciąż domagają się długoterminowe wyzwania takie jak starzenie się społeczeństwa, cyfryzacja i jej wpływ na pracę, zmiana klimatu oraz nie zrównoważone wykorzystywanie zasobów naturalnych;
- C. mając na uwadze, że znacznie wzrósł wskaźnik zatrudnienia pracowników w wieku powyżej 55 lat; mając na uwadze, że w 2018 r. wskaźnik zatrudnienia pracowników w wieku od 55 do 64 lat w strefie euro wyniósł 58,8 %, czyli wciąż znacznie poniżej średniej; mając na uwadze, że w tej kategorii wiekowej niższy wskaźnik zatrudnienia (52,9 %) odnotowano w przypadku kobiet; mając na uwadze, że według prognoz demograficznych liczba starszych pracowników będzie rosła; mając na uwadze, że zmiany demograficzne mają wpływ na systemy emerytur, opieki zdrowotnej i opieki długoterminowej;
- D. mając na uwadze, że potrzebna jest skuteczna polityka obejmująca różne formy zatrudnienia i odpowiednio chroniąca pracowników przed nadużyciami, dyskryminacją

²⁹ Dz.U. L 186 z 11.7.2019, s. 105.

i ubóstwem;

- E. mając na uwadze, że znaczną część osób zatrudnionych stanowią ubodzy pracujący; mając na uwadze, że w 2017 r. 9,4 % zatrudnionych było zagrożonych ubóstwem, a prawie 20,5 mln pracowników żyło w gospodarstwach domowych zagrożonych ubóstwem; mając na uwadze, że w przypadku niektórych grup ludności, zwłaszcza osób zatrudnionych w niepełnym wymiarze czasu pracy, samozatrudnionych, pracowników tymczasowych, osób młodszych, z niższym wykształceniem i jednoosobowych gospodarstwach domowych, ubóstwo pracujących jest znacznie większe i w niektórych przypadkach istotnie wzrosło w ostatnich latach;
- F. mając na uwadze, że w 2018 r. różnica wskaźnika zatrudnienia kobiet i mężczyzn wyniosła 11,6 punktu procentowego i od 2013 r. pozostała prawie bez zmian; mając na uwadze, że w skali UE kobiety zarabiają średnio o 16 % mniej niż mężczyźni, aczkolwiek wartość ta znacznie się różni w poszczególnych państwach członkowskich; mając na uwadze, że w UE-28 zróżnicowanie emerytur ze względu na płeć w przypadku emerytów w wieku od 65 do 79 lat wynosi około 37,2 %; mając na uwadze, że w całej UE podział obowiązków opiekuńczych między kobietami a mężczyznami jest wciąż nierówny;
- G. mając na uwadze, że to na państwach członkowskich spoczywa główna odpowiedzialność za rozwiązanie problemu bezrobocia wśród ludzi młodych poprzez opracowanie i wdrożenie ramowych uregulowań dla rynku pracy, systemów edukacji i szkoleń oraz aktywnej polityki rynku pracy;
- H. mając na uwadze, że od 2013 r. łączna liczba przepracowywanych godzin stale, choć powoli wzrasta; mając na uwadze, że wskaźnik stałego zatrudnienia w pełnym wymiarze czasu nadal rośnie, natomiast wskaźnik zatrudnienia w niepełnym wymiarze czasu spada; mając na uwadze, że odsetek osób zatrudnionych w niepełnym wymiarze czasu pracy w UE zwiększył się z 15 % w 2002 r. do 19 % w 2017 r.; mając na uwadze, że zatrudnienie w niepełnym wymiarze czasu pracy było w UE w 2017 r. znacznie powszechniejsze wśród kobiet (31 %) niż wśród mężczyzn (8 %); mając na uwadze, że liczba osób zmuszonych do pracy w niepełnym wymiarze czasu utrzymuje się nadal na bardzo wysokim poziomie i jest o 1,3 mln wyższa niż w 2008 r.; mając na uwadze, że odsetek pracowników tymczasowych w UE wzrósł z 11 % w 2002 r. do 13 % w 2017 r.;
- I. mając na uwadze, że niektóre państwa członkowskie zmagają się z problemami strukturalnymi na rynku pracy, takimi jak niska aktywność oraz niedopasowanie umiejętności i kwalifikacji; mając na uwadze, że rośnie zapotrzebowanie na konkretne środki służące integracji lub reintegracji osób nieaktywnych zawodowo w celu zaspokojenia potrzeb rynku pracy;
- J. mając na uwadze, że w czerwcu 2019 r. wskaźnik bezrobocia obniżył się w UE do 6,3 %, a w strefie euro do 7,5 %; mając na uwadze, że obniżył się on we wszystkich grupach wiekowych, zarówno wśród mężczyzn, jak i wśród kobiet; mając na uwadze, że w poszczególnych państwach członkowskich wskaźniki te nadal znacznie się różnią, a rozbieżności między wskaźnikami bezrobocia w poszczególnych krajach i regionach pogłębiają się od 2007 r.; mając na uwadze, że bezrobocie osób młodych pozostaje niedopuszczalnie wysokie i w kwietniu 2019 r. wynosiło 14,2 % (w 2018 r. średnia dla UE wynosiła 15,2 %, zaś dla strefy euro 16,9 %), jest jednak niższe niż przed kryzysem

w 2008 r.; mając na uwadze, że istnieją bardzo wyraźne różnice między poszczególnymi państwami członkowskimi; mając na uwadze, że średnio co druga osoba bezrobotna poszukująca pracy nie pracuje od ponad 12 miesięcy, a długotrwałe bezrobocie wynosi 3,8 % i utrzymuje się powyżej poziomu sprzed kryzysu, czyli 2,9 %; mając na uwadze, że bezrobocie pozostaje szczególnie wysokie wśród osób z niepełnosprawnościami;

- K. mając na uwadze, że według Eurostatu w 2017 r. w UE-28 było 8,973 mln pracowników zatrudnionych w niepełnym wymiarze czasu pracy na stanowiskach poniżej posiadanych kwalifikacji; mając na uwadze, że należy do tego dodać 8,127 mln osób, które mogły pracować, ale nie szukały pracy, i kolejne 2,289 mln osób, które szukały pracy, ale nie były w stanie szybko jej rozpocząć; mając na uwadze, że oznacza to, że w 2017 r. w UE-28 w pewien sposób bezrobotnych było łącznie 19,389 mln osób nieuwzględnionych we wskaźniku bezrobocia i że liczba ta jest niemal równa liczbie osób uznanych za bezrobotne (18,776 mln);
- L. mając na uwadze, że pozioma i pionowa segmentacja rynku pracy oraz ubóstwo pracujących utrzymują się i dotyczą w szczególności kobiet, osób o niskich umiejętnościach, osób młodych i starszych, osób niepełnosprawnych, mniejszości narodowych, językowych, etnicznych i seksualnych oraz osób ze środowisk migracyjnych; mając na uwadze, że w 2016 r. wskaźnik zatrudnienia osób z niepełnosprawnościami wyniósł 48,1%, czyli znacznie mniej niż średni wskaźnik zatrudnienia;
- M. mając na uwadze, że długotrwałe bezrobocie dotyka zwłaszcza osoby młode, osoby samotnie wychowujące dzieci, nieformalnych opiekunów, osoby z długotrwałą chorobą, niepełnosprawnością lub problemami zdrowotnymi, migrantów oraz osoby pochodzące z mniejszości etnicznych i religijnych, które cały czas zmagają się z określonymi barierami w dostępie do zatrudnienia oraz z dyskryminacją na wszystkich etapach zatrudnienia;
- N. mając na uwadze, że wysokiej jakości zatrudnienie jest ważnym czynnikiem w walce z ubóstwem i wykluczeniem społecznym; mając na uwadze, że należy dotrzeć do wszystkich członków społeczeństwa, którzy są najbardziej oddaleni od rynku pracy oraz zagrożeni ubóstwem i wykluczeniem społecznym;
- O. mając na uwadze, że nadal rośnie wskaźnik wakatów, a niedopasowanie popytu i podaży na rynku pracy pozostaje istotną przyczyną bezrobocia w wielu państwach członkowskich; mając na uwadze, że strukturalne niedopasowanie umiejętności i niedobór wykwalifikowanej siły roboczej dotyczą wielu sektorów, m.in. turystyki, tradycyjnego rzemiosła i ICT, i że zgodnie z przewidywaniami różnica między zapotrzebowaniem na specjalistów a ich dostępnością w UE ma wzrosnąć do 2020 r. do około 500 tys. osób; mając na uwadze, że mimo obaw dotyczących coraz większego niedoboru kwalifikacji i wykwalifikowanej kadry około 39 % pracowników w UE zmuszonych jest zajmować niskiej jakości stanowiska poniżej ich kwalifikacji;
- P. mając na uwadze, że według szacunków Europejskiego Centrum Rozwoju Kształcenia Zawodowego (Cedefop) dystrybucja umiejętności wśród siły roboczej w dużej mierze odpowiadała kwalifikacjom poszukiwanym na rynku pracy w 2017 r., a podaż pracy przekraczała popyt w odniesieniu do wszystkich typów kwalifikacji, przy czym różnica

była szczególnie wysoka w przypadku niskiego i średniego poziomu kwalifikacji; mając na uwadze, że zapotrzebowanie na wykwalifikowaną siłę roboczą prawdopodobnie będzie rosło, a najnowsze prognozy Cedefopu wskazują, że w latach 2017–2025 utworzonych zostanie ponad 13 mln miejsc pracy wymagających wysokiego wykształcenia, natomiast liczba miejsc pracy wymagających niskich kwalifikacji zmaleje o prawie 6 mln;

- Q. mając na uwadze, że prognozy Cedefopu wskazują na równoległy wzrost zapotrzebowania na umiejętności i ich podaży do 2025 r.; mając na uwadze, że zgodnie z przewidywaniami podaż umiejętności ma jednak rosnąć nieco szybciej niż zapotrzebowanie na nie i na przykład odsetek pracowników posiadających jedynie wykształcenie podstawowe lub średnie I stopnia ma spaść z 20,2 % w 2017 r. do 16,8 % w 2025 r.; mając na uwadze, że odsetek miejsc pracy dla osób z niskimi kwalifikacjami ma spaść z 18,4 % do 15,4 %, przy czym te równoległe zmiany nie wykluczają potencjalnych niedopasowań umiejętności, takich jak zbyt wysokie kwalifikacje;
- R. mając na uwadze, że rynek pracy jest bardzo rozdrobniony, a każdy jego segment ma swoją specyfikę;
- S. mając na uwadze, że ponad jedna piąta Europejczyków jest zagrożona ubóstwem i wykluczeniem społecznym; mając na uwadze, że poczyniono pewne postępy w realizacji celu strategii „Europa 2020” dotyczącego ograniczenia ubóstwa, gdyż liczba osób dotkniętych ubóstwem zmniejszyła się od 2008 r. o 5,6 mln, jednak osiągnięcie celu ograniczenia tej wielkości o co najmniej 20 mln do 2020 r. pozostaje bardzo odległe w sytuacji, gdy zagrożonych ubóstwem jest 113 mln osób; mając na uwadze, że wyższy poziom ubóstwa dotyka słabszych grup społecznych, takich jak dzieci, osoby samotnie wychowujące dzieci, osoby niepełnosprawne oraz osoby cierpiące na przewlekłe choroby fizyczne i psychiczne, migranci, Romowie i mniejszości etniczne, długotrwale bezrobotni oraz bezdomni; mając na uwadze szybko narastające zjawisko ubóstwa pracujących (9,6 %) oraz pogłębiającą się lukę ubóstwa i nierówności w całej UE; mając na uwadze, że transfery socjalne mają istotny wpływ na ograniczanie ubóstwa w państwach członkowskich (średnio o 32,4 % w 2017 r., nie uwzględniając emerytur); mając na uwadze, że wpływ ten zmniejszał się każdego roku od 2010 r. (z wyjątkiem 2013 r.), a różnice między państwami członkowskimi są znaczne;
- T. mając na uwadze, że powszechny dostęp do wysokiej jakości mieszkań i usług opieki zdrowotnej po przystępnej cenie jest podstawową potrzebą społeczną;
- U. mając na uwadze, że utrzymują się różnice dotyczące zakresu ochrony w ramach systemów zabezpieczenia społecznego i dostępu do usług; mając na uwadze, że pojawiły się nowe formy pracy, takie jak praca za pośrednictwem platform internetowych i samozatrudnienie; mając na uwadze, że ochrona socjalna tradycyjnie dotyczy osób, które pracują na podstawie umów na czas nieokreślony w pełnym wymiarze godzin, i w związku z tym wymaga dostosowania; mając na uwadze, że w szczególności pracownicy nietypowi często nie mają pełnego dostępu do ochrony socjalnej, a wiele osób samozatrudnionych nie jest objętych taką ochroną lub jest nią objętych jedynie w ograniczonym stopniu; mając na uwadze, że wciąż istnieje wiele przypadków fikcyjnego samozatrudnienia, które jest przyczyną niepewności, niestabilności i braku bezpieczeństwa i które dotyka w szczególności słabszych grup

- społecznych; mając na uwadze, że brak dostępu do ochrony socjalnej stanowi przeszkodę dla dobrostanu osób aktywnych zawodowo i funkcjonowania rynków pracy;
- V. mając na uwadze konieczność dalszego ulepszania unijnego programu gwarancji dla młodzieży zgodnie z zaleceniami Europejskiego Trybunału Obrachunkowego, aby zapewnić pomoc wszystkim młodym ludziom niekształącym się, niepracującym ani nieszkolącym się (NEET);
- W. mając na uwadze różnice w średnim trwaniu życia związane ze statusem społeczno-gospodarczym; mając na uwadze, że rozbieżności te w dużej mierze odzwierciedlają różnice w narażeniu na czynniki ryzyka (w tym w pracy), przy czym w przypadku gospodarstw domowych o niskich dochodach brak zaspokojenia potrzeb zdrowotnych jest bardziej prawdopodobny niż w gospodarstwach domowych o wysokich dochodach; mając na uwadze, że w związku z tym ważne jest dalsze promowanie zdrowia i uwzględnianie go w polityce zatrudnienia i polityce społecznej;
- X. mając na uwadze, że pośrednie poziomy rokowań zbiorowych skutkują, jak się wydaje, bardziej spłaszczoną strukturą wynagrodzeń; mając na uwadze, że erozja rokowań zbiorowych w szeregu państw członkowskich zbiegła się ze zwiększeniem liczby osób o niskich wynagrodzeniach (tj. pracowników otrzymujących mniej niż dwie trzecie mediany wynagrodzeń);
- Y. mając na uwadze, że dobry stan zdrowia psychicznego to zasadniczy element indywidualnego dobrostanu; mając na uwadze, że w 2016 r. problemy ze zdrowiem psychicznym miała więcej niż jedna na sześć osób we wszystkich państwach członkowskich UE; mając na uwadze, że we wszystkich państwach członkowskich osoby cierpiące na przewlekłą depresję mają znacznie mniejsze szanse na zatrudnienie;
- Z. mając na uwadze, że łączny koszt problemów związanych ze zdrowiem psychicznym w całej UE szacuje się na ponad 600 mld EUR, czyli ponad 4% PKB;
- AA. mając na uwadze, że w 2017 r. dochód brutto do dyspozycji gospodarstwa domowego per capita w strefie euro przekraczał poziom sprzed kryzysu z 2008 r., taka sytuacja nie miała jednak miejsca w przypadku ośmiu państw członkowskich i w wielu regionach; mając na uwadze, że łączne dochody gospodarstw domowych rosły wolniej niż PKB, co oznacza, że gospodarstwa domowe jedynie w pewnym stopniu odczuły wzrost dochodów związany z poprawą sytuacji gospodarczej, i sugeruje, że obserwowany w ostatnim okresie wzrost gospodarczy nie obejmuje wszystkich ludzi; mając na uwadze, że w wielu państwach członkowskich średnie płace w ujęciu realnym wciąż pozostają poniżej poziomów sprzed kryzysu, a ich wzrost był niższy niż wzrost wydajności w 2017 r.; mając na uwadze, że nierówności dochodowe często mają związek z nierównym dostępem do kształcenia, szkolenia i ochrony socjalnej;
- AB. mając na uwadze, że według badania Eurobarometr 2018 najważniejszymi zagadnieniami budzącymi niepokój obywateli UE są sytuacja społeczno-gospodarcza i kwestie środowiskowe;
- AC. mając na uwadze, że zmiany, do jakich dochodzi na świecie, w tym cyfryzacja i transformacja środowiskowa, unaoczniają, że UE powinna pilnie przyjąć wspólne podejście; mając na uwadze, że te globalne wyzwania różnie wpływają na poszczególne

- regiony i terytoria; mając na uwadze, że dialog społeczny, partnerzy społeczni i społeczeństwo obywatelskie mają kluczowe znaczenie dla integracyjnej transformacji; mając na uwadze, że zaangażowanie partnerów społecznych w kształtowanie polityki jest wciąż niewielkie w wielu państwach członkowskich;
- AD. mając na uwadze, że w sektorach gospodarki odpowiedzialnych za prawie 90% łącznych emisji CO₂ zatrudnionych jest ok. 25% pracowników w UE; mając na uwadze, że przekwalifikowanie tych pracowników to ważny element przejścia w kierunku gospodarki zrównoważonej;
- AE. mając na uwadze, że ambitna polityka klimatyczna prowadzi do powstawania miejsc pracy i wzrostu gospodarczego oraz ma korzystny wpływ na dobrostan; mając na uwadze, że według przewidywań pełne wdrożenie porozumienia paryskiego zaowocuje do 2030 r. powstaniem dodatkowych 1,2 mln miejsc pracy w UE, oprócz już oczekiwanych 12 mln nowych miejsc pracy;
- AF. mając na uwadze, że w pełni wdrożono jedynie 9% zaleceń dla poszczególnych krajów wydanych w latach 2011–2018, w 17% przypadków osiągnięto znaczny postęp, w 44% pewien postęp, w 25% jedynie ograniczony postęp, natomiast w 5% przypadków nie odnotowano w ogóle żadnego postępu;
- AG. mając na uwadze, że w 2019 r. Komisja wydała zalecenia dotyczące poprawy skuteczności, dostępności i zrównoważonego charakteru opieki zdrowotnej dla 15 państw członkowskich;
- AH. mając na uwadze, że jeżeli chodzi o średnie wydatki mieszkaniowe i nadmierne obciążenia finansowe, sytuacja w UE uległa poprawie, jednak niedobór przystępnych cenowo mieszkań o odpowiednim standardzie pozostaje narastającym problemem w wielu państwach członkowskich; mając na uwadze, że w 2017 r. co dziesiąty Europejczyk przeznaczał na wydatki mieszkaniowe 40% lub więcej dochodu gospodarstwa domowego;
- AI. mając na uwadze, że dobrze funkcjonujący dialog społeczny to kluczowy element europejskiej społecznej gospodarki rynkowej, wzmacniający spójność społeczną i ograniczający konflikty społeczne, z korzyścią tak dla pracowników, jak i dla pracodawców oraz rządów; mając na uwadze, że dialog społeczny i układy zbiorowe mają kluczowe znaczenie dla kształtowania i wdrażania polityki, która może poprawić warunki pracy i zatrudnienia;
- AJ. mając na uwadze, że organizacje społeczeństwa obywatelskiego odgrywają istotną rolę, gdyż podejmują działania na rzecz włączenia społecznego, a także reprezentują szeroki wachlarz poglądów w procesie kształtowania polityki;
1. zwraca uwagę, że choć warunki gospodarcze w UE są obecnie korzystne, a ogólne zatrudnienie stopniowo rośnie, kwestią zasadniczą pozostaje szybkie uporanie się z bezrobociem młodzieży oraz z problemami młodzieży NEET, wciąż istnieje także pilna potrzeba poprawy sytuacji, jeżeli chodzi o długotrwałe bezrobocie, segmentację rynku pracy i nierówności na rynku pracy, integracja słabszych grup społecznych, ubóstwo pracujących i produktywność, zwłaszcza w kontekście potencjalnego spowolnienia gospodarki światowej lub recesji; wyraża głębokie ubolewanie nad faktem, że wzrost

- płac realnych na szczeblu Unii utrzymuje się poniżej poziomu, którego można by oczekiwać, biorąc pod uwagę korzystną sytuację na rynku pracy i wyniki gospodarcze; wzywa Komisję do przedstawienia propozycji europejskiego systemu reasekuracji świadczeń dla bezrobotnych, aby chronić obywateli i zmniejszyć presję na finanse publiczne podczas wstrząsów zewnętrznych; apeluje o nowy instrument finansowy umożliwiający uporanie się z długotrwałym bezrobociem, który zapewni wsparcie finansowe dla działań i projektów w regionach o wyższym od przeciętnego poziomie bezrobocia długotrwałego;
2. odnotowuje wydane przez Komisję zalecenia dla poszczególnych krajów na rok 2019 i z zadowoleniem przyjmuje większy nacisk na inwestycje; zauważa, że nie wdrożono niemal jednej trzeciej zaleceń wydanych do 2018 r.; odnotowuje, że poczyniono znaczne postępy w realizacji zaleceń dotyczących przepisów regulujących stosunki pracy i ochronę zatrudnienia; ubolewa jednak nad faktem, że realizacja zaleceń dotyczących opieki zdrowotnej i opieki długoterminowej odbywa się niezwykle powoli, a postępy we wdrażaniu zaleceń z 2018 r. są mniejsze niż w przypadku zaleceń z lat poprzednich, i wzywa Komisję do wywarcia niezbędnego nacisku na państwa członkowskie, niezależnie od tego, czy należą do strefy euro, czy też nie, aby wdrożyły te zalecenia; uważa, że wdrożenie przyszłościowych reform ma kluczowe znaczenie dla wzmocnienia potencjału wzrostu gospodarki UE, wspierania integracji społecznej oraz zwiększenia praw socjalnych i dobrobytu wszystkich mieszkańców Unii;
 3. apeluje do państw członkowskich o stosowanie się do zaleceń dotyczących przesunięcia opodatkowania z pracy na inne czynniki, które są mniej szkodliwe dla zrównoważonego wzrostu gospodarczego;
 4. zauważa, że utrzymują się znaczne różnice w zatrudnieniu między państwami, regionami i grupami ludności, przez co w przypadku niektórych państw, regionów i grup ludności główną bądź wręcz jedyną przewagą konkurencyjną na rynku pracy UE jest niski dochód lub niegodziwe warunki pracy; podkreśla, że państwa członkowskie i Komisja powinny zagwarantować wdrożenie konkretnych strategii politycznych na rzecz zatrudnienia, aby uporać się z ograniczeniami i trudnościami, z którymi borykają się regiony dotknięte problemami demograficznymi, takie jak regiony wyludnione lub słabo zaludnione, ze szczególnym naciskiem na sektor rolny, w celu wspierania ich zdolności do tworzenia miejsc pracy i wartości dodanej na obszarach wiejskich; uważa, że dla osiągnięcia celu strategii „Europa 2020”, zakładającego wskaźnik zatrudnienia na poziomie co najmniej 75 %, konieczny jest wzrost wskaźników zatrudnienia oraz dochodów i promowanie tworzenia godnych miejsc pracy;
 5. ubolewa, że w wielu państwach członkowskich dochody do dyspozycji brutto sektora gospodarstw domowych na mieszkańca nadal znajdują się poniżej poziomu sprzed kryzysu z 2008 r.; apeluje do państw członkowskich o większy wysiłek na rzecz ograniczenia nierówności;
 6. podkreśla, że potrzebne są dobrze przygotowane strategie polityczne i reformy rynku pracy pozwalające zapewnić wysokiej jakości zatrudnienie dzięki środkom, które zapewnią odpowiednie płace minimalne i godziwe wynagrodzenie, będą chronić i promować zdrowie i dobrostan pracowników, priorytetowo potraktują kwestię reintegracji bezrobotnych, będą promować równość szans i praw oraz równe

traktowanie pracowników, w tym w sektorze publicznym, ułatwią równy dostęp do rynku pracy, ochronę socjalną dla wszystkich i mobilność pracowników, będą uwzględniać regiony wiejskie i odizolowane oraz będą przeciwdziałać nierównościom i nierównowadze płci;

7. z wielkim zaniepokojeniem odnotowuje wysoki poziom bezrobocia młodzieży w szeregu państw członkowskich oraz słabą pozycję nowo przyjmowanych młodych pracowników; apeluje w związku z tym do państw członkowskich i Komisji o uznanie za priorytet walki z bezrobociem młodzieży oraz o pełne wykorzystanie instrumentów finansowych, takich jak gwarancja dla młodzieży, programów UE, takich jak Erasmus +, a także specjalnie dostosowanych środków mających na celu walkę z bezrobociem młodzieży i wsparcie zatrudnienia ludzi młodych; głęboko ubolewa nad faktem, że wielu Europejczyków wbrew swojej woli jest zatrudnionych w niepełnym wymiarze czasu pracy; odnotowuje, że ma to szkodliwy wpływ na ich ochronę socjalną;
8. zauważa, że aktywność zawodowa kobiet nadal rośnie, ale jest zaniepokojony, że od 2013 r. niemal bez zmian utrzymuje się różnica wskaźnika zatrudnienia kobiet i mężczyzn oraz że problem zróżnicowanej sytuacji kobiet i mężczyzn pod względem zatrudnienia i wynagrodzenia pozostaje poważny; odnotowuje z zaniepokojeniem nadreprezentację kobiet w sektorach niskopłatnych oraz fakt, że kobiety częściej pracują na stanowiskach poniżej swoich kwalifikacji; zwraca uwagę, że kilka państw członkowskich podjęło działania w celu eliminacji zróżnicowania wynagrodzeń ze względu na płeć; wzywa wszystkie państwa członkowskie do wzmożenia wysiłków na rzecz zmniejszenia zróżnicowania wynagrodzenia ze względu na płeć, zmniejszenia zróżnicowania emerytur ze względu na płeć oraz ograniczenia czynników zniechęcających do podejmowania pracy; wzywa Komisję do przedstawienia projektu dyrektywy w sprawie przejrzystości wynagrodzeń, aby szybko zlikwidować zróżnicowanie wynagrodzeń ze względu na płeć;
9. głęboko ubolewa, że cel barceloński, jakim jest zapewnienie dostępności opieki dla 90% dzieci w wieku od trzech lat do rozpoczęcia obowiązkowej nauki szkolnej, nie zostanie osiągnięty; apeluje do wszystkich państw członkowskich o wzmożenie wysiłków na rzecz zwiększenia równowagi między życiem zawodowym a prywatnym oraz zapewnienia dostępu do przystępnych cenowo placówek opieki nad dziećmi, w tym najmłodszymi, i placówek opieki długoterminowej; wzywa państwa członkowskie do poprawy sytuacji pod względem szkoleń i warunków pracy w sektorze tych usług (w tym usług opieki zdrowotnej); apeluje do państw członkowskich o pełne i szybkie wdrożenie niedawno przyjętej dyrektywy w sprawie równowagi między życiem zawodowym a prywatnym rodziców i opiekunów oraz o zachęcenie większej liczby mężczyzn do korzystania z płatnego urlopu rodzicielskiego;
10. zwraca uwagę na zalecenia dla poszczególnych krajów dotyczące utworzenia otwartego, konkurencyjnego i dynamicznego jednolitego rynku, który stanowi klucz do stymulowania produktywności, ułatwiania wzrostu i zapewniania możliwości zatrudnienia; w tym kontekście podkreśla znaczenie sprawiedliwego podziału wzrostu dobrobytu; apeluje do Komisji i państw członkowskich, aby wspierały produktywność przez reformy polegające na usuwaniu zbędnych uregulowań; podkreśla fakt, że inwestycje w bezpieczeństwo i higienę pracy nie tylko poprawiają jakość pracy i samopoczucie pracowników, lecz również mają pozytywny wpływ na wydajność i

konkurencyjność europejskiej gospodarki;

11. zwraca uwagę na potrzebę zwalczania dyskryminacji ze względu na wiek na rynkach pracy, na przykład poprzez niwelowanie różnic między młodymi i starszymi pokoleniami, podnoszenie świadomości na temat dyrektywy w sprawie w sprawie równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy³⁰, w tym w sektorze publicznym, zapewnienie dostępu do możliwości uczenia się przez całe życie poprzez dostosowane do indywidualnych potrzeb kursy i szkolenia, zwalczanie różnic w emeryturach oraz wspieranie programów na rzecz mobilności i wymiany umiejętności wśród starszych mieszkańców UE; odnotowuje, że w przypadku pracowników starszych i mniej wykwalifikowanych znacznie mniej prawdopodobny jest udział w programach uczenia się przez całe życie; wzywa Komisję i państwa członkowskie do wzmoczenia wysiłków na rzecz zmiany tej tendencji; jest zdania, że należy więcej uwagi poświęcać pracownikom starszym i strategiom politycznym, które zwiększą wsparcie na rzecz społeczeństwa aktywnego przez całe życie i umożliwią jego funkcjonowanie, w szczególności dzięki ukierunkowaniu na pracowników w wieku powyżej 50 lat;
12. podkreśla potrzebę walki z dyskryminacją grup etnicznych na rynku pracy oraz zwalczania zróżnicowania wynagrodzeń i emerytur ze względu na pochodzenie etniczne; wzywa Komisję do opracowania długoterminowej strategii planistycznej na rzecz integracji mniejszości etnicznych na rynku pracy, aby zmniejszyć ryzyko wykluczenia; apeluje do Komisji i państw członkowskich o wzmoczenie wysiłków w walce z dyskryminacją ze względu na pochodzenie etniczne bądź przynależność do mniejszości lub mniejszości językowej przez podnoszenie świadomości, wdrażanie strategii na rzecz różnorodności oraz gromadzenie i analizowanie wiarygodnych danych zdezagregowanych dotyczących dyskryminacji;
13. wzywa Komisję i państwa członkowskie, by zwiększyły wysiłki na rzecz zwiększenia integracji na rynku pracy grup najbardziej oddalonych od tego rynku, takich jak osoby samotnie wychowujące dzieci, opiekunowie nieformalni, osoby z długotrwałą chorobą, niepełnosprawnością, problemami zdrowotnymi lub złożonymi chorobami przewlekłymi, migranci i uchodźcy oraz osoby pochodzące z mniejszości etnicznych i religijnych, a także na rzecz ich lepszej integracji ze społeczeństwem;
14. z zadowoleniem przyjmuje postępy w realizacji europejskiej strategii w sprawie niepełnosprawności 2010–2020, a zwłaszcza dyrektywę (UE) 2019/882 w sprawie dostępności³¹; podkreśla jednak, że konieczne są dalsze działania; głęboko ubolewa nad faktem, że osoby niepełnosprawne nadal znajdują się w stale niekorzystnym położeniu pod względem zatrudnienia, kształcenia i włączenia społecznego; wzywa Komisję i państwa członkowskie do dalszego opracowywania konkretnych środków w ramach polityki w zakresie zatrudnienia i edukacji oraz polityki społecznej, aby zapewnić skuteczną integrację osób niepełnosprawnych, osób długotrwale lub przewlekle chorych, w tym osób z zaburzeniami psychicznymi i niepełnosprawnością psychospołeczną; wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby wykroczyły poza działania wspierające i stworzyły większą liczbę zachęt do zatrudnienia, zapewniły

³⁰ Dyrektywa Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiająca ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy (Dz.U. L 303 z 2.12.2000, s. 16).

³¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/882 z dnia 17 kwietnia 2019 r. w sprawie wymogów dostępności produktów i usług (Dz.U. L 151 z 7.6.2019, s. 70).

lepszą dostępność i racjonalne usprawnienia³², m.in. dzięki pełnemu wykorzystaniu możliwości w zakresie integracji gospodarczej i społecznej oferowanych przez cyfryzację;

15. zauważa wzrost liczby nowych form zatrudnienia, w tym przemiany spowodowane cyfryzacją i automatyzacją; podkreśla, że takie tendencje przynoszą korzyści, ale i wyzwania; podkreśla, jak ważna jest polityka uczenia się przez całe życie dla umożliwienia pracownikom przygotowania się do zmian na rynku pracy; zwraca uwagę na znaczenie dialogu społecznego, w szczególności przy opracowywaniu dalszych strategii mających na celu sprostanie tym wyzwaniom; zauważa, że przemiany te mogą prowadzić do niestandardowych i niepewnych form zatrudnienia; odnotowuje z zaniepokojeniem, że systemy ochrony socjalnej, w tym jeśli chodzi o płatne urlopy, są niedostosowane do potrzeb pracowników nietypowych i osób samozatrudnionych i są dla nich niedostępne; podkreśla, że fikcyjne samozatrudnienie jest utrzymującym się problemem, którym należy się zająć; apeluje do państw członkowskich o wdrożenie środków mających na celu uporanie się z tymi problemami, zwłaszcza przez stosowanie się do zalecenia Rady w sprawie dostępu pracowników oraz osób samozatrudnionych do ochrony socjalnej, przyjętego w dniu 6 grudnia 2018 r.; z zadowoleniem przyjmuje to zalecenie jako pierwszy krok, podkreśla jednak, że konieczne są dalsze działania w celu zapewnienia wszystkim dostępu do ochrony socjalnej;
16. odnotowuje, że w ciągu ostatnich dwóch lat skala pracy za pośrednictwem platform internetowych w UE wzrosła o 25 % i dotyczy obecnie 5 mln pracowników oraz że jedna trzecia wszystkich transakcji zawieranych na platformach ma charakter transgraniczny; zauważa, że osoby pracujące za pośrednictwem platform internetowych często nie są objęte systemami ochrony socjalnej; podkreśla, że Komisja i państwa członkowskie powinny gromadzić lepsze i bardziej zharmonizowane dane dotyczące liczby osób pracujących za pośrednictwem platform internetowych, ich statusu zatrudnienia, zakresu obowiązków i dochodów; apeluje o skoordynowaną inicjatywę unijną mającą na celu zapewnienie osobom pracującym za pośrednictwem platform internetowych dostępu do ochrony socjalnej oraz zagwarantowanie im wszystkich praw pracowniczych i socjalnych, niezależnie od ich statusu zatrudnienia, a także apeluje o uwzględnienie osób pracujących za pośrednictwem platform w układach zbiorowych;

³² Konwencja ONZ o prawach osób niepełnosprawnych stanowi, że: „Racjonalne usprawnienie’ oznacza „konieczne i odpowiednie zmiany i dostosowania, nie nakładające nieproporcjonalnego lub nadmiernego obciążenia, jeśli jest to potrzebne w konkretnym przypadku, w celu zapewnienia osobom niepełnosprawnym możliwości korzystania z wszelkich praw człowieka i podstawowych wolności oraz ich wykonywania na zasadzie równości z innymi osobami” (<http://prawo.sejm.gov.pl/isap.nsf/DocDetails.xsp?id=WDU20120001169>); W art. 5 dyrektywy w sprawie równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy stwierdza się, że: „W celu zagwarantowania przestrzegania zasady równego traktowania osób niepełnosprawnych, przewiduje się wprowadzenie racjonalnych usprawnień. Oznacza to, że pracodawca podejmuje właściwe środki, z uwzględnieniem potrzeb konkretnej sytuacji, aby umożliwić osobie niepełnosprawnej dostęp do pracy, wykonywanie jej lub rozwój zawodowy bądź kształcenie, o ile środki te nie nakładają na pracodawcę nieproporcjonalnie wysokich obciążeń. Obciążenia te nie są nieproporcjonalne, jeżeli są w wystarczającym stopniu rekompensowane ze środków istniejących w ramach polityki prowadzonej przez dane Państwo Członkowskie na rzecz osób niepełnosprawnych.” (<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/PDF/?uri=CELEX:32000L0078&from=PL>) Na stronie internetowej Komisji czytamy: „Racjonalne usprawnienie to wszelkie zmiany w miejscu pracy lub w środowisku pracy, które są potrzebne do tego, by umożliwić osobie niepełnosprawnej stosowanie, wykonywanie i rozwijanie funkcji zawodowych lub podejmowanie szkoleń” (<https://ec.europa.eu/social/home.jsp?langId=pl>).

17. podkreśla, że nowe technologie komunikacyjne i elastyczność organizacji pracy mogą często skutkować dłuższymi godzinami pracy oraz nakładaniem się życia zawodowego, życia prywatnego i czasu dla siebie; zwraca uwagę w szczególności na potrzebę ustanowienia prawa do cyfrowego wyłączenia się, a także rozważenia koncepcji ubóstwa wywołanego brakiem czasu oraz autonomii w zakresie czasu pracy;
18. podkreśla, że transformacja systemów kształcenia i szkolenia jest konieczna, aby w pełni wykorzystać możliwości oferowane przez cyfryzację i ekologizację gospodarki oraz by rozwijać umiejętności, w tym umiejętności miękkie, i kompetencje wymagane do sprostania potrzebom rynku pracy i stawienia czoła wyzwaniom gospodarczym, społecznym i ekologicznym teraz i w przyszłości; uważa, że niedobory wykwalifikowanej siły roboczej i niedopasowanie umiejętności mogą stanowić poważne przeszkody dla inwestycji; podkreśla, że aby umożliwić zdobywanie odpowiednich umiejętności, należy poprawić jakość, dostępność, inkluzywność i przystępność cenową kształcenia i szkolenia, w tym szkolenia zawodowego, a także poprawić wzajemne uznawanie kwalifikacji; podkreśla, że ważne jest zachęcanie przedsiębiorstw do zwiększania inwestycji w szkolenia; podkreśla, że inwestycje w kształcenie mają kluczowe znaczenie dla spójności społecznej; podkreśla, jak ważne jest zajęcie się problemem osób wcześniej kończących naukę; wzywa państwa członkowskie do realizacji podwójnej strategii obejmującej zarówno włączającą edukację podstawową, jak i programy ukierunkowane na najsłabsze grupy; wzywa państwa członkowskie, aby intensyfikowały i promowały inwestycje w podnoszenie kwalifikacji i przekwalifikowanie, a także w kompleksowe szkolenia dotyczące umiejętności cyfrowych i zawodowych oraz umiejętności w zakresie przedsiębiorczości, z uwzględnieniem przejścia na gospodarkę cyfrową i bardziej ekologiczną oraz zapotrzebowania na wykwalifikowanych specjalistów w wielu krajach i regionach; podkreśla, że godne warunki pracy i zatrudnienia są zasadniczym czynnikiem przyciągającym wykwalifikowanych pracowników;
19. zgadza się z Komisją, że potrzebne jest jak najszybsze podjęcie starań w związku z cyfryzacją, że UE jako całość musi przyspieszyć ten proces oraz że należy lepiej dostosować strategię polityczną na szczeblu Unii, państw członkowskich i regionów oraz połączyć zasoby publiczne i prywatne w celu zwiększenia inwestycji, a także wzmocnić synergie w gospodarce cyfrowej i społeczeństwie cyfrowym; podkreśla, że należy zapewnić skuteczną i sprawiedliwą transformację cyfrową usług oraz że nikt nie powinien zostać pominięty; podkreśla, że w programach upowszechniania umiejętności cyfrowych należy uwzględniać kwestie prywatności i ochrony danych;
20. uważa, że wyzwania związane ze zmianą klimatu i przechodzeniem na bardziej ekologiczną gospodarkę wymagają zapewnienia decydującego wsparcia społeczeństwu, pracownikom i przedsiębiorstwom, aby pomóc im w radzeniu sobie z tymi kluczowymi przemianami, zwłaszcza w najsilniej dotkniętych regionach, przez udoskonalenie szkolenia i kształcenia z myślą o dostosowaniu umiejętności i tworzeniu miejsc pracy w sektorach środowiska i cyfrowym; apeluje o zwrócenie szczególnej uwagi na najsłabsze grupy społeczne, w tym osoby zagrożone ubóstwem lub skrajną deprawacją materialną;
21. podkreśla, że intensywniejsze wykorzystywanie i rozwijanie umiejętności jest powiązane z tworzeniem wartości dodanej i zapewnianiem konkurencyjności oraz powinno być centralnym elementem unijnych strategii politycznych mających na celu

promowanie wzrostu gospodarczego dzięki inwestycjom w umiejętności; zauważa, że chociaż umiejętności są niezbędnym warunkiem wzrostu gospodarczego, same w sobie nie są wystarczające; w związku z tym apeluje o środki dodatkowe, uzupełniające inwestycje w formalne kształcenie i szkolenie, aby tworzyć i planować wysokiej jakości miejsca pracy na rynku pracy, wykorzystujące umiejętności pracowników w stopniu maksymalnym;

22. wyraża zaniepokojenie niezmiennie wysoką w Europie liczbą osób nieposiadających podstawowych umiejętności rozumowania matematycznego oraz pisania i czytania, których opanowanie to podstawowy warunek aktywnego uczestnictwa w społeczeństwie i rynku pracy; apeluje do państw członkowskich o przyjęcie zdecydowanych środków usprawniających systemy szkolenia w zakresie podstawowych umiejętności, w szczególności dla najbardziej zmarginalizowanych grup w społeczeństwie; podkreśla znaczenie solidnych rozwiązań dotyczących walidacji uczenia się pozaformalnego i nieformalnego w celu zagwarantowania jak najpowszechniejszego uznawania umiejętności i kompetencji oraz w celu promowania elastycznego przechodzenia między poszczególnymi ścieżkami kształcenia i szkolenia;
23. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zapewnienia zachęt i utrzymania pomocy technicznej w celu zwiększenia możliwości promowania godnej pracy dla młodych ludzi za pomocą programów zatrudnienia, wsparcia dla młodych przedsiębiorców za pośrednictwem EntreComp, programów przyuczania do zawodu wysokiej jakości oraz szkoleń językowych i zawodowych, w tym za pośrednictwem programów nauczania w państwach członkowskich, w ścisłej współpracy z przedsiębiorcami i społecznością naukową oraz innymi zainteresowanymi stronami;
24. apeluje do państw członkowskich o wzmocnienie i modernizację publicznych służb zatrudnienia na każdym szczeblu terytorialnym przez ciągłe szkolenie operatorów, angażowanie wysoko wyspecjalizowanych doradców i opiekunów dydaktycznych oraz wdrażanie ukierunkowanych polityk dla każdej kategorii rynku pracy;
25. podkreśla, że cele społeczne i gospodarcze Unii powinny być traktowane jako równorzędne priorytety i że należy im zapewnić środki finansowe w następnym budżecie oraz że należy wzmocnić proces europejskiego semestru, włączając do niego wymiar społeczny przez cały okres jego trwania, przy zaangażowaniu właściwych organów UE i państw członkowskich, zajmujących się polityką społeczną; apeluje do Komisji o wzmocnienie zaleceń dla poszczególnych krajów kierowanych do członków strefy euro przez utworzenie macierzy ramowej, w której polityki społeczne związane z Europejskim filarem praw socjalnych (w dziedzinach takich jak sprzyjający włączeniu społecznemu dostęp do edukacji, zdrowie, żywienie, zatrudnienie, mieszkalnictwo i ochrona praw socjalnych) będą analizowane w podziale na segmenty społeczeństwa, na przykład dzieci, młodzież, osoby starsze, mniejszości, migranci, osoby z niepełnosprawnościami, co zapewni dużo bardziej precyzyjny obraz stanu zdrowia gospodarczego i społecznego państw członkowskich, a także o rozważenie ewentualnego rozszerzenia tego nowego komponentu zaleceń dla poszczególnych krajów na państwa członkowskie nienależące do strefy euro; zwraca uwagę, że zalecenia dla poszczególnych krajów powinny być spójne z celami gospodarczymi, społecznymi i środowiskowymi UE oraz powinny się wzajemnie wzmacniać, a nie sobie zaprzeczać; apeluje do Komisji i państw członkowskich o określenie europejskiej

strategii na rzecz zrównoważonego rozwoju, aby stawić czoła wyzwaniom społecznym, gospodarczym i klimatycznym; wzywa Komisję i państwa członkowskie do wzmocnienia praw socjalnych poprzez zaproponowanie prawodawstwa, w tym instrumentów finansowych, w stosownych przypadkach i po przeglądzie, w celu wdrożenia Europejskiego filaru praw socjalnych w granicach ich odpowiednich kompetencji określonych w Traktatach;

26. uważa za fundamentalne zdefiniowanie i sfinalizowanie wymiaru socjalnego Unii Europejskiej; uważa, że w tym celu zasadnicze znaczenie ma zagwarantowanie prawa do godnych warunków życia, do odpowiedniego mieszkania, do efektywnego i dostępnego systemu opieki zdrowotnej oraz do opieki długoterminowej;
27. podkreśla, że dobrze funkcjonujący dialog społeczny, angażujący różne podmioty na różnych poziomach, stanowi kluczowe narzędzie kształtowania warunków pracy, pozwala zrównoważyć interesy pracowników i pracodawców i wnosi wkład zarówno w konkurencyjność gospodarczą, jak i w spójność społeczną; apeluje do państw członkowskich o dalsze wzmocnianie dialogu społecznego w całej Europie w celu zapewnienia równowagi w stosunkach pracy oraz, w razie potrzeby, poprawienia możliwości prowadzenia rokowań zbiorowych;
28. ubolewa nad tym, że ubóstwo utrzymuje się na niedopuszczalnie wysokim poziomie; podkreśla, że w okresie spowolnienia gospodarczego istnieje większe zagrożenie ubóstwem; podkreśla, że choć w 2017 r. liczba osób zagrożonych ubóstwem lub wykluczeniem społecznym (AROPE) w UE nadal malała, w tymże roku do grupy tej należało około 113 mln osób w UE i 74 mln osób w strefie euro; ubolewa, że cel strategii „Europa 2020” dotyczący ograniczenia ubóstwa najprawdopodobniej nie zostanie osiągnięty; wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby podjęły niezbędne działania na rzecz ograniczenia ubóstwa, w tym ubóstwa pracujących i ubóstwa wśród słabszych grup; podkreśla potrzebę wyeliminowania ubóstwa dzieci i apeluje do Komisji, aby zaproponowała przepisy wdrażające europejską gwarancję dla dzieci; wzywa Komisję i państwa członkowskie do promowania opartej na prawach strategii walki z ubóstwem bazującej na zintegrowanym czynnym włączeniu społecznym, łączącej wdrażanie podstawowych praw socjalnych z wysokiej jakości usługami i miejscami pracy zapewniającymi godziwe wynagrodzenia; wzywa państwa członkowskie do opracowania działań i strategii zgodnie z Europejskim filarem praw socjalnych w celu zaspokojenia potrzeb społecznych osób, dla których rynek pracy jest niedostępny;
29. podkreśla, że godne miejsca pracy, dostęp do odpowiedniej ochrony socjalnej niezależnie od stosunku pracy lub rodzaju umowy, wzrost płac oraz wysokiej jakości usługi publiczne dysponujące wystarczającymi zasobami, w tym systemy kształcenia i dostępne oferty uczenia się przez całe życie, mają znaczny wpływ na ograniczanie nierówności, ryzyka ubóstwa i wykluczenia społecznego oraz na poprawę zdrowia i dobrostanu; z zadowoleniem odnotowuje znaczny wpływ transferów socjalnych na ograniczanie ubóstwa; ubolewa jednak, że nie znajduje to odzwierciedlenia w polityce krajowej wszystkich państw członkowskich; podkreśla znaczenie przejrzystej oceny strategii „Europa 2020”, szczególnie w dziedzinie ograniczania ubóstwa, oraz znaczenie rozwijania społecznej i zrównoważonej strategii na okres po 2020 r., priorytetowo traktującej eliminację ubóstwa i wspierającej wdrażanie Europejskiego filaru praw

socjalnych i realizację celów zrównoważonego rozwoju dzięki konstruktywnemu dialogowi na szczeblu unijnym i krajowym ze społeczeństwem obywatelskim oraz z osobami, które bezpośrednio doświadczyły ubóstwa;

30. zauważa, że w 2017 r. 9,4 % wszystkich osób zatrudnionych w UE było zagrożonych ubóstwem oraz że ubóstwo pracujących nasila się w wielu państwach członkowskich; podkreśla, że ubóstwo pracujących to podstawowa oznaka niesprawiedliwości społecznej, i uważa, że zasadnicze znaczenie ma zwiększenie siły nabywczej pracowników, wzmocnienie roków zbiorowych oraz zdefiniowanie silnego i zharmonizowanego systemu praw i zabezpieczeń dla wszystkich form pracy; wzywa państwa członkowskie do podjęcia zdecydowanych działań w celu dopilnowania, by wynagrodzenia pracowników wystarczały im na zapewnienie godnego życia sobie i swoim rodzinom; wzywa Komisję do przedstawienia instrumentu prawnego gwarantującego każdemu pracownikowi w Unii sprawiedliwą płacę minimalną, która może być ustalana w oparciu o tradycje krajowe lub w drodze układów zbiorowych czy przepisów prawa;
31. uważa, że wzrost liczby tymczasowych lub niepewnych form zatrudnienia może mieć niebezpieczne skutki pod względem adekwatności świadczeń emerytalnych, w szczególności dla młodszych pokoleń, w których karierze zawodowej często pojawiają się luki, co skutkuje przerwami w uiszczaniu składek, a także pod względem stabilności systemów zabezpieczenia społecznego;
32. odnotowuje budzący niepokój rozwój sytuacji na przeciążonych rynkach mieszkaniowych w szeregu państw członkowskich i jego niekorzystne konsekwencje dla osób o niskich dochodach, w szczególności w niektórych regionach; apeluje do państw członkowskich o wzmocnienie działań w celu zastosowania się do zaleceń Komisji (ograniczenie występowania wąskich gardeł w zakresie podaży, usunięcie zakłóceń oraz ograniczenie nierówności wynikających z systemu podatkowego) oraz o podjęcie działań zgodnych z zaleceniem 19 Europejskiego filaru praw socjalnych;
33. apeluje do Komisji i państw członkowskich o lepsze wykorzystanie europejskiego semestru do monitorowania i wspierania postępów w zakresie przystępności cenowej mieszkań i w zakresie bezdomności; wzywa Komisję, by zaproponowała europejskie ramy dotyczące przystępnych cenowo mieszkań socjalnych z myślą o efektywnej koordynacji strategii politycznych państw członkowskich;
34. zauważa, że usługi socjalne i medyczne mają zasadnicze znaczenie dla wspierania walki z ubóstwem i wykluczeniem społecznym; odnotowuje z zaniepokojeniem, że większość państw członkowskich otrzymała zalecenia dla poszczególnych krajów dotyczące poprawy skuteczności, dostępności i zrównoważoności ich systemów publicznej opieki zdrowotnej; apeluje do państw członkowskich o wzmocnienie wysiłków na rzecz dostępności, przystępności cenowej, jakości i opłacalności ich systemów opieki zdrowotnej; podkreśla znaczenie kampanii dotyczących profilaktyki i promowania zdrowia, zwłaszcza adresowanych do młodych osób z grup społecznych znajdujących się w niekorzystnej sytuacji; wzywa państwa członkowskie do poczynienia inwestycji z myślą o priorytetowym traktowaniu profilaktyki w ich politykach zdrowotnych; wzywa do aktywnego prowadzenia kampanii promujących zdrowie, zarówno fizyczne, jak i psychiczne; przypomina, jak ważne jest ułatwianie ponownej integracji na rynku pracy

osób w wieku produkcyjnym, które powracają do zdrowia po chorobie; wzywa państwa członkowskie do inwestowania w usługi opiekuńcze dla osób na każdym etapie życia, do kontynuowania realizacji celów barcelońskich z 2002 r. w zakresie opieki nad dziećmi oraz do opracowania celów w zakresie opieki nad osobami starszymi i niesamodzielnymi;

35. wzywa Komisję i państwa członkowskie do opracowania specjalnych środków stanowiących uzupełnienie europejskich ram działania na rzecz zdrowia i dobrostanu psychicznego oraz Kompas Unii dotyczącego działań na rzecz zdrowia i dobrostanu psychicznego; uważa, że środki te powinny obejmować promowanie zdrowia psychicznego i środki profilaktyczne oraz powinny być spójne z innymi instrumentami polityki, aby ograniczyć podstawowe społeczne uwarunkowania zdrowia psychicznego;
36. podkreśla znaczenie ścisłego monitorowania i, w razie konieczności, dokonywania przeglądu funduszy unijnych w celu zapewnienia skutecznego finansowania zgodnego z celami UE; wzywa Komisję i państwa członkowskie do zajęcia się każdym przypadkiem sprzeniewierzenia, nadużyć finansowych i korupcji w odniesieniu do funduszy unijnych;
37. podkreśla znaczenie stosowania się do zaleceń audytorów UE;
38. uważa, że aby zachować i zwiększyć globalną konkurencyjność, ramy regulacyjne dla rynku pracy w państwach członkowskich muszą być jasne, proste i elastyczne, a jednocześnie gwarantować wysokie standardy pracy;
39. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

**INFORMACJE O PRZYJĘCIU
PRZEZ KOMISJĘ PRZEDMIOTOWO WŁAŚCIWĄ**

Data przyjęcia	2.10.2019
Wynik głosowania końcowego	+: 35 -: 9 0: 9
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Atidzhe Alieva-Veli, Abir Al-Sahlani, Gabriele Bischoff, Vilija Blinkevičiūtė, Milan Brglez, Jane Brophy, Sylvie Brunet, David Casa, Özlem Demirel, Klára Dobrev, Jarosław Duda, Estrella Durá Ferrandis, Lucia Ďuriš Nicholsonová, Rosa Estaràs Ferragut, Nicolaus Fest, Loucas Foulas, Cindy Franssen, Chiara Gemma, Alicia Homs Ginel, France Jamet, Agnes Jongerius, Radan Kanev, Ádám Kósa, Stelios Kypouropoulos, Katrin Langensiepen, Elena Luzzi, Radka Maxová, Lefteris Nikolaou-Alavanos, Matthew Patten, Sandra Pereira, Kira Marie Peter-Hansen, Alexandra Louise Rosenfield Phillips, Dragoş Pişlaru, Manuel Pizarro, Miroslav Radačovský, Dennis Radtke, Guido Reil, Daniela Rondinelli, Mounir Satouri, Monica Semedo, Beata Szydło, Eugen Tomac, Romana Tomc, Nikolaj Villumsen, Marianne Vind, Maria Walsh, Tatjana Ždanoka, Tomáš Zdechovský
Zastępcy obecni podczas głosowania końcowego	Brando Benifei, José Gusmão, Pierfrancesco Majorino, Bill Newton Dunn, Anna Zalewska

**GŁOSOWANIE KOŃCOWE W FORMIE GŁOSOWANIA IMIENNEGO
W KOMISJI PRZEDMIOTOWO WŁAŚCIWEJ**

35	+
NI	Miroslav Radačovský
PPE	David Casa, Jarosław Duda, Rosa Estaràs Ferragut, Loucas Fourlas, Cindy Franssen, Radan Kanev, Stelios Kypouropoulos, Dennis Radtke, Eugen Tomac, Romana Tomc, Maria Walsh, Tomáš Zdechovský
RENEW	Jane Brophy, Sylvie Brunet, Radka Maxová, Bill Newton Dunn, Dragoş Pîslaru, Monica Semedo
S&D	Brando Benifei, Gabriele Bischoff, Vilija Blinkevičiūtė, Milan Brglez, Klára Dobrev, Estrella Durá Ferrandis, Alicia Homs Ginel, Agnes Jongerius, Pierfrancesco Majorino, Manuel Pizarro, Marianne Vind
VERTS/ALE	Katrin Langensiepen, Kira Marie Peter-Hansen, Alexandra Louise Rosenfield Phillips, Mounir Satouri, Tatjana Ždanoka

9	-
GUE/NGL	Özlem Demirel, José Gusmão, Sandra Pereira, Nikolaj Villumsen
ID	Nicolaus Fest, France Jamet, Elena Lizzi, Guido Reil
NI	Lefteris Nikolaou-Alavanos

9	0
ECR	Lucia Ďuriš Nicholsonová, Beata Szydło, Anna Zalewska
NI	Chiara Gemma, Matthew Patten, Daniela Rondinelli
PPE	Ádám Kósa
RENEW	Atidzhe Alieva-Veli, Abir Al-Sahlani

Objaśnienie używanych znaków:

+ : za

- : przeciw

0 : wstrzymało się